

Годишни абонемантъ

на вѣстника: е 6 лева,
полугодишно 3 1/2 лева.

Абониране безъ
прѣплата нѣма да се
уважава.

Неплатени писма
не се прѣматъ, рѣкопisci
не се връщатъ.

Единъ брой 15 ст.

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

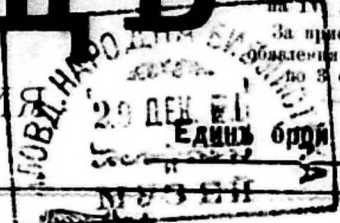
ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ
въ Добричска Околия.

Всичко що се отнася
до вѣстника, се адресира
до редакцията му
въ г. Добричъ ул. „Тотевъ“.

Такси за публикаци:

за 1 к. ад. сантиметръ
на I стр. — 10 ст.
на II „ — 10 ст.

За прѣставки и др.
обявления на IV страница
по 3 ст. на дума.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

Съобщаваме на в. в. абонатитѣ си, че
исподникъ **Коста Еневъ** отъ градъ Добричъ е
коминистраторъ на вѣстника ни. Той е ин-
тенивенъ и да събира абонаментъ, и азъ
писва нови абонати.

г. Добричъ, 30 Августъ 1901 г.

Министра на Търговията и Земледѣ-
нието въ началото на този мѣсець бѣше
свикать единъ земеделчески съветъ.*)
състоиць отъ чиновницѣ при самото
министерство и нѣкои отъ по-известнитѣ
практици и теоритици изъ разнитѣ краища
на България. Постѣпката на г. Министра
въ случаи е повече отъ похвална. При
едно добро настроение, искренность и же-
лание, приложени нѣкои отъ прѣпорѣча-
нитѣ мѣрки, не могатъ освѣнъ да се от-
разятъ благотворно върху нашето земе-
делческо стопанство. Единъ обаче въпросъ
ни не можихме да си обяснимъ: защо
Добричката околия бѣше не зачетена да
има и тя свой прѣдставителъ? Това е една
голяма грѣшка, прѣстѣпление е даже отъ
страна на г. Министра, за гдѣто се игно-
рира една околия, която справедливо носи
името житнища на България, земята, раз-
бира се, и Балчикската околия, които съ-
ставляватъ така известната „Добруджа“.
Добруджата е единъ пѣкъ, който рѣдко
се различава отъ всички краища на Бел-
гария, и по своята култура и простран-
ство на производството, и по свой хара-
ктеръ, обичай и нрави на населението си.
Нѣма другагдѣ по широки обработваеми
пространства въ България, отъ колкото
Добруджата. Населението и сравнително
едно отъ найинтелегентнитѣ населенія
отъ другитѣ краища на България. Тя е
и една страна, кждѣто е най-разпростра-
нена машинната работа. При това поло-
жение тя не само не трѣба да прѣд-
ставява българското земледѣние, кждѣто
не има да се обсъжда положението на
земеделческия ни култъ, но трѣба да
има водещо място. Наблюдател-
ного око на економитѣ, техникитѣ, дър-
жавникитѣ и пр. втрѣчено и не отклонно
трѣба да съсредоточи своятъ лѣкъ и най-
посава можемъ непогрѣшно да разчитаме
въ не много далечно врѣме да имаме отъ
Добруджата една малка Канада. Но за
тѣмъ съжаление, Добруджата е единъ-
вагата отъ всѣкитѣ найигнорирана страна.
Вий виждате Садово, Русе и Плевенъ съ
рѣдни земеделчески училища и модерни
стопанства, а околното население и до

днесъ поне желѣзния плугъ не е въвѣло.
Вий виждате въ Кабинокъ държавенъ ко-
незаводъ за подобрене на конската раса
и поощряване къмъ това околното насе-
ление, постѣпното обаче си живува съ
сѣщата антипатия, каквато го е рѣково-
дила и прѣди създаването на тоя коне-
заводъ. Виждате, за да се подигне куку-
рузната култура на нѣкои мукания въ Ви-
динъ, се отвори нѣше земеделческо учи-
лище; за да се повдигне сиварството въ
Кюстендилъ има вече нѣше земеделческо
училище. Такива сѣщитѣ има въ Ломъ,
Хасково и Татаръ Пазарджикъ. Послед-
ните въ Добруджата. Вий не ще намѣрите
слѣди, кждѣто държавата да е положила
бащинска рѣка. Дѣйствително, има срав-
нително достатъчно промѣни, но всичко
се дължи на частната инициатива, воли
и стрѣмление. Въ нашия добруджанецъ
не липсватъ добритѣ качества, необходими
условия; оня храмъ на науката който да
му даде съответствената на занятието му
наука, която да му създаде нуждната ин-
телегентность въ машинната работа и го
поощри къмъ интензивна дѣйность, тол-
кова нему необходима при днешнитѣ усло-
вия на конкуренцията. Ако е позволено
единъ Видинъ, Кюстендилъ, Ломъ, Русе,
при владеющата антипатия на околното
имъ население да има нѣше, а нѣкъдѣ и
рѣдни училища, то не е ли грѣхъ и прѣ-
стѣпление въ съвѣстѣта да се държи една
околия съ такова подающе население безъ
едно образцово стопанство, ако не поне
едно нѣше земеделческо училище.

Нуждата отъ земеделческо учение е
свѣзната отъ мѣстното население още прѣзъ
1882 година, за която цѣль е построено
специално здание, въ което днесъ се по-
мѣщава мѣстното класно училище, на което
оце личи хубавия надписъ: „Добричско
Народно Земеделческо Училище“. Нека
респективния Министръ г. А. Лозкановъ
не се рѣководи отъ мисълта, че такъвъ
единъ жизненъ за мѣстното население въ
частности, а високо економически изобщо
за цѣлата на страна, въпросъ се повдига
отъ единъ органъ, принадлежащъ на друго
политическо течение при неговото разрѣ-
шаване. Нека той се рѣководи отъ вели-
кого начало: *Колкото е по-добро отъ тоя
развитие на хората, толкова е по-слабо съ-
знанието за необходимоститѣ отъ измене-
нията, които трѣбва да бѣдатъ прекарани
въ общественния животъ, толкова по-бавно
ставатъ измененията, толкова по-вече тѣ
се различаватъ по-отвѣтно и отнасятъ къмъ
отвѣтливъ животъ на живота. Колкото по-
вече напрѣдва духовното развитие у чо-
вѣка, толкова по-вече излиза на лице спо-
собността на хората да дѣйствувать
цѣльсообразно, съзнателно да се стрѣмятъ
къмъ усъщестяване на идеала и не само*

съ съревнование, но и планомерно да ра-
ботятъ въ известно направление.

Българския земеделецъ, за своето
економическо подобрене, не иска да му
се открива нѣкой новъ пѣкъ за нѣкой
нова Америка, както едно врѣме е напра-
вило Испанското правителство при отелабо-
вающата търговия; не иска годишни военно-
дѣйствия да завоевава готовитѣ богатства
на едно плѣме, както е случая на Англия
съ Буритѣ, — той иска да му се създаватъ
замо условия за едно по широко съзнание
и уметвенно развитие и съответствени
знания по занаята си, за да търси самъ
пѣкътъ на економическия напрѣдѣкъ.

За да се учреди още тая есенъ едно
нѣше земеделческо училище въ Добришка
околия не липсватъ нито естественни усло-
вия, нито държавна възможность — изи-
сква се едно просто само желание и бла-
говоление изключително само на едно лице:
Министра на Земедѣнието и Търговията.
Това нѣше земеделческо училище еднакво
може да служи за разсадникъ: отъ раз-
виването на земеделческата култура по
рационаленъ пѣкъ и за двѣтъ околии До-
бришка и Балчикска.

Вѣки, който вземе перото, за да посочи
на мизантъ, които провѣждатъ общественото
благосъстояние и укаже на дѣгата, която строго
трѣбва да пази обществото ако то не иска да бѣ-
де въ такава или онакава пропорция заразявано;
— да обрисова общитѣ и частни пороци и посоче
пѣкътъ на тѣхното прѣмахване, — да характери-
зира душата на възбѣти индивиди като членове
на държавната, или общинска трупца и облечени
въ червената или зелената мантия на властѣта;
съ една рѣчь, който си тури за задача да
поднесе своята данъ въ разширяване грани-
цитѣ на общото добро и уиѣлче самоутвържено
своитѣ гърди сръбцу причинателитѣ, виновни-
цитѣ на общото зло, — за такъвъ човѣкъ не
може да бѣде тайна, че той ще бѣде прѣд-
метъ, върху който пакосницитѣ, недѣлитѣ ще
сипятъ изъ ведро своитѣ псувни и ругания,
но такъвъ човѣкъ не мига отъ хамалски обра-
щения, защото прѣтъ силата на висшната и
доказателствата, шарлатанитѣ се развива;
той се въоръжава съ по-силна батерия отъ
безпирно атакува потиснитѣ и злоупотреби-
телнитѣ, защото знае, че тогава само тѣхното
число намалява, се унищожаватъ, а това е
именно неговото желание и удовлетворение.
Такива и тѣмъ подобни мисли сѣ рѣководили
и насъ въ нашата общественна и публисти-
ческа дѣятельность. Когато разгледаме нѣкое
зло, чий посочваме на неговото начало, нами-
раме неговитѣ жизнеспособни коренчета и тѣхъ
посивваме съ смъртительна течность, когато
пѣкъ ще има да возоаме съ нѣкой злоупотре-
битель на властъ и положение, ний насоч-
ваме нашитѣ батерии прямо въ неговитѣ гърди

*) Когато разполагаме съ протоколитѣ на тоя
съветъ, които вѣрваме да се отпечататъ, тогава
направимъ едно подробно разглеждане, защото
между хубавитѣ мисли имаме и своеобразности
и пр.

и на халоснитѣ патрони ний отговаряме съ разришни гранати. Въ личноститѣ ний разлика не правимъ, защото честе пати и най дребна витѣ нищожества сж поставени въ такива благоприятни условия, които ги подпомагат да вършатъ певъобразими злосторства. Съ такъв типиченъ индивидъ има да се занимаемъ сега, така че нека не се вижда чудно на читателитѣ ни, за гдѣто едно отъ първигѣ мѣста отъ вѣстника ни се попълни съ материалъ, относитѣ се до едно таково нищожество, което е обгѣчено въ свѣщенната мантия на Тимца. При все това, отъ отвърщение и да запазимъ достолѣнието на органа си, ний прѣзрително ще избѣгваме отъ да спомянаваме името на това метаморфозирано сега, „сойче“, като ще отправяме нашитѣ факти, бѣлежки и върази да падатъ върху сѣдийската мантия, които, то тѣй безнаказано скверни, а низкото човѣче именуемо Медаровъ ще го оставимъ да изпитва положението на Хитръ Петровото животно, когато го билъ по чуля.

Въ II брой на в. „Добруджанецъ“ бѣхме запитали I Добришкий Мировий Сѣдия, защо още не се разгледва дѣлото по написането посмъртенъ бой на съгражданина г. Балчо Свиначаровъ отъ Дуранъ Кулашкия герой и *Katkinъ* Началникъ В. Арсенева. Това дѣло е отъ широко общественно и сѣдийско морално значение; отъ него обществото ще разбере като какви башибозуди Радославовъ имаше за свѣтници и работѣнии послушници прѣзъ неговото управление и какво можеше да се очаква отъ такива разпасани екземпляри, ако не Дуранъ-Кулашкиитѣ кланета, които като безвластни могат да убиватъ свободнитѣ граждани, а юриспруденцията съ черни букви ще отбѣлжи като зѣ какви низкопозлници могат да се повѣрятъ възнитѣ на Тимца. Отъ чести пощлзовенни и развиване въ лажата и шарлатанитя се е създаде втора природа, която е сформировала постоянния видъ и съставъ на душата на I Добришки Мировий Сѣдия.

Който не вѣрва, нека прочете брой 17 на в. „Новъ-листъ“ и се увѣри.

Ний ще го кажемъ отъ вежливостъ, вий, драгий читателю, го кажете, позволено е отъ боязнь, не правимъ изводъ отъ достойния за внимание отзивъ на сѣдията, за което ще имате пълно основание тѣй да наречете нашата „слабостъ“, защото Вий ще се обосноваватъ върху декларацията на уважаемия редакторъ на „Новъ-листъ“ „че всичко се прѣцѣжда и което е въ съгласие съ идентѣ и възгледа на редакцията само то намира мѣсто“ въ казанія листъ, толкова по вече, като юристъ какъвто е уважаемия г нъ Д. Чехларовъ, той ще разполага съ по-широки мировзрѣния и специални познания, за да прицѣпни съдържанието и качествениостта на кадийския отговоръ. Още по „безстрашенъ“, съдържателенъ и достоенъ за внимание се явява г. I сѣдия въ бр. 19 на сѣдия листъ. Ако въ 17 брой се характеризираше като худуль и враждебникъ, тукъ изпѣква гордъ и съвършено невѣжа. Четете и сравнявайте, ще изкарате правдивостта на нашитѣ твърдения. Гордъ е, защото въ 17 брой на „Н. Л.“ въ полза на своето оправдание е пробилъ една голѣма душка въ въздуха, худуль и глупавъ е, че се води по умѣтъ на заинтересовани подстрѣкатели, които чрѣзъ него (сѣдията) прокараватъ своята ненависть, злоба и умраза къмъ едно отъ пѣлитѣ струдници; невѣжа е, че не може да направи разлика между „заведено углавно дѣло“ и „възбудена слѣдствена прѣписка“; официаленъ шарлатанитъ е като чрѣзъ печата (брой 17 на „Н. Л.“) твърди, че „дѣлото на г. К. Свиначаровъ било делигирано по искането

обвинителя (К. Свиначаровъ) на Силистренский Мировий Сѣдия за разпитване подъ кѣтва етичъ свидетелъ“, когато ний съ положителностъ знаемъ, че дѣлото е пратено по угодата на обвиняемия В. Арсенева или на брата му Александра, за да се печели вѣрме; ако г нъ Сѣдията е *завривитъ*, ний му напомняме да прѣгледа протокола отъ 19 Януарий м. г. и тамъ ще намѣри и единъ силенъ удрѣкъ отъ адвоката г. Сиссаревски поради своеволието на сѣдия сѣдия да изпраца дѣла въ Силистра, или другагдѣ. Още по-важното е, че сѣдията е изпитатилъ призовки на странитѣ за сѣдия денъ, а дѣлото не било отбѣлжвано въ списъка на дѣла за него денъ*).

Веднажъ имате любезността, г нъ Сѣдия, да правите достояние за печата и публиката Вашата сѣдийска архива, какъвто е случай съ г. В. Колево дѣло, иска ни се да вѣрваме че не ще ни лишите отъ сѣщата любезностъ да ни отговорите, ако щѣте по сѣдия рехъ и начинъ, на слѣдующитѣ въпроси:

1) Какви сж протоколнитѣ рѣшени по дѣлата № № 1338/96 г., 710/97 г., 767/97 г., за които тѣй нахално твърдите, че не сж прѣкратени.

2) Какъвъ № носи углав дѣло на Редактора на в. „Новъ-листъ“ г. Д. Чехларовъ за псувни и дране очи на единъ свой колега?

3) Познавате ли Иванъ Медарова отъ г. Севлиево бившъ тамъ писарь и ако го познавате ивете какъвъ № е углавното му дѣло завѣдено противу му за *обязествяване* дѣвницата и колко наполеона е далъ бабагька му да се прѣкрати дѣлото и се вѣнчае за сегашната си жена?

4) За какво позорно прѣстапение е уволняванъ сѣдия Иванъ Медаровъ отъ Керманларъ?

5) Съ какви думи е псувалъ В. Павлова въ сѣд. заседание, има ли завѣдено дѣло, и ако има, какъвъ № носи то.

6) Какъвъ № прѣписка носи оплакването противу му по настояническото дѣло № 19/99 г. за незаконитѣ му дѣйствия, което се намира въ прокуратурството при Руселския Апелативенъ Сѣдъ?

Прочие, чакаме отговоръ за да кажемъ и ний послѣдния си дума.

* Подробноститѣ по това сж изложени въ брой 5 на в. „Добруджанецъ“.

МЪСТНИ

Пазаря, за едъръ добитѣкъ, който става всѣка Сѣбота въ градътъ ни, на 25 того бѣ растуриавъ, защото върлува болѣстгя „панъ“ по рогатия добитѣкъ изъ нѣколко села на околицата ни. Въ брой 5 на вѣстника си, посочихме селата, гдѣто върлува болѣстгя и сме увѣдомени, че тя не е толкова широко распространена, за да може да даде право на ветеринарната власт да растури единъ цѣлъ пазаръ и да лиши толкова земледѣлци отъ продажби — покупки и то именно сега, когато се има най голѣма нужда отъ работни добитѣци; добрѣ би било да се не позволява искарванието на рогатъ добитѣкъ само отъ 3—4 заразени села, до като върлува болѣстгя отъ колкото да се не позволява на цѣла околия състояща се отъ 137 села да не продава — купува работни рогати добитѣци.

Ний обичае да вѣрваме, че ще бждемъ чути отъ когото се слѣдза, а сутрѣ 1 Септември — Сѣботата пазаря ще сѣ оставъ свободенъ, защото е непристойно да се поставя въпроса, спорѣдъ сухото трѣбова и суровото да изгори.

Съобщаватъ ни отъ с. Каралезъ, да обрнемъ вниманието на тукашнитѣ Финансово-Административни власти, върху обстоятелството гдѣто бившитѣ чиновници по продажбата на държавнитѣ имоти: Ив. Мариновъ и Ст. Гунчевъ сж продали на публиченъ тѣргъ държавни въ с. Каралезъ, безъ да се биле първоначално извѣрвани; така нивата „Кьойлюкъ мерасж“ купена отъ Юрд. Даскаловъ Ези-бейския общ. кметъ, била продадена за 200 декара, а при вѣвѣждаието му въ владение изгѣла 592 декара; нивата задъ корията въ мѣстностиа „Палазаръ-мерасж“ продадена на Апостога Георгиевъ за 200 декара, а му придадено за владение 584 декара. Нека се разузнай какво станали паритѣ, на повечето продадени декари, съборани ли сж отъ купувачитѣ или не, и ако сж съборани гдѣ и срѣзду какъвъ № квитанции се внесени. Ако ли пѣкъ първигѣ купувачи, спорѣдъ условията, не искатъ да приематъ по сѣщата цѣна повечето, нека се обяви тѣргъ, купувачи има много за тѣхъ. Има думата г. главния ни Бирникъ . . .

Земледѣлцитѣ отъ с. Ези-бей по утѣрденитѣ вече цѣни на зеленчуковитѣ произведени за минало-годишния радославовски дѣствѣ биле обложени съвършено своеобразно така напр.) Ат. Ивановъ за 8 дек. фий. 1 дек. борчакъ, 1/2 дек. бостанъ и 9 ара бобъ съ 11 л. 15 ст. 3) Бекиръ Хасановъ за *едина* *декаръ бобъ* 12 л. 70 ст. 4) Велико Колевъ за 8 декара сѣно (отъ неработена нива) и за 1 дек. бобъ 15 л. 25 ст. 5) Георги Златевъ за 2 1/2 декара бобъ и 1/2 дек. бостанъ 10 л. 35 ст. 6) Георги Ив. Манафовъ за 32 дек. сѣно (отъ неработена нива) 44 лева; 7) Дим. Златевъ за 2 дек. бобъ и 1/2 дек. бостанъ 9 л. 95 ст. 8) Желю Андрѣевъ за 3 дек. борчакъ и 1/2 дек. бостанъ 16 л. 28 ст. 9) Желю Нейковъ за 4 1/2 дек. бобъ и 2 ара картофи 15 л. 14 ст. 10) Ив. Михалевъ за 1/2 *дек. бобъ* съ 14 л. 30 ст. 11) Колю Юрдановъ за *едина* *аръ* бостанъ 1 л. 40 ст. 12) Османъ Хасановъ за единъ декаръ бобъ 5 л. 50 ст. 13) Петръ Желевъ за 1/2 *дек. бобъ* 5 л. 90 ст.; 14) Руси Тодоровъ за единъ дек. и 2 ара бобъ и бостанъ съ 5 л. 88 ст.; 15) Стоянъ Колевъ за 2 1/2 дек. бобъ и 1/2 дек. бостанъ съ 13 л. 95 ст.; 16) Петръ Д. Поповъ за оставенитѣ му 144 дек. *неработен* *нива* съ 202 л. 60 ст.; 17) Свещ. Паскал. Атанасовъ за 57 декара праздна не косена нива съ 51 л. 30 ст.; 18) Андрей Юрдановъ за 18 дек. празна нива, 6 дек. лудо просъ 1 дек. бобъ съ 37 л. 50 ст. и още мнози други И още имагъ хората суратъ да обвиняватъ *Василия* въ злоупотрѣбление намъ какви си безакония; не сж ли узна, че това, което е липсало, е набавено на „милъ народъ“ на гърба, и намъ е трѣбвало тѣй да се товарятъ земледѣлцитѣ, които вѣставахъ противъ десѣтка, каквито бѣха и Ези-бей за да се плаща ишиони по 120 л. да въртитъ колелото, гдѣто се печата „Народни права“.

Ний пѣкъ мислимъ че тая, вопиюща не правда, г нъ сегашния ни глав. бирникъ мож да поправи, ако и да е късно вече, за да не заприличае на турскитѣ чиновници, които много лѣсно отхвърляха отговорността отъ себе си, съ думитѣ: „изгланъ бозумасъ“.

Получисе въ редакцията ни чрѣзъ Добруж. Земл. Каса, брошурата „Свѣдения по задѣженията на земледѣлцитѣ къмъ лихваритѣ“. Съжеляваме много, че поименния списъкъ околията ни е пропуснатъ да се отбѣлжи — Ний ще се позанимаемъ съ нея.

Отъ двѣ три години въ градътъ ни почна да вилнѣи единъ разгортѣнъ отъ обиралитѣ ерменецъ, и който обича честичко да си посрѣбва. Прѣди 4—5 дена той стоимъ на една маса въ кръчмата на Илия Пѣва съ двама наши доб

Всичко по се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията му въ г. Добричъ ул. „Тотевъ“.

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

въ Добричката Околина

Единъ брой 15 ст.

Единъ брой 15 ст.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

ИЗВѢСТИЕ
КОРИЙ МАРКОЛЕВСКО
ПРИДВОРЕНЪ ФОТОГРАФЪ
Негово Ц. В. **ФЕРДИНАНДЪ I**
Пристигна тука и ще прѣстои само няколко дена.
Желаящитѣ да се фотографиратъ нека отнесатъ лично до него въ домътъ на **КРЪСТЮ СИВКОВЪ**.
Добричъ, 5 септември 1901 г.
1—15—1

КНИЖАРНИЦА
НА
АВРАМЪ П. ГАЧЕВЪ
въ Добричъ, срещу градската община

Общаваме на г. г. абонатитѣ си, че **Коста Еневъ** отъ градъ Добричъ, е редакторъ на вѣстника ни. Той е малъ и да събира абонамента, и да запови абонаменти.

Само въ моята книжарница се намиратъ:
I. Всички учебници за класнитѣ и основнитѣ училища;
II. Всички учебнически помагала;
III. Всички канцеларски принадлежности и
IV. Всички издѣли на Български книги за прочитъ.
Въ книжарницата: ученици, учреждения, библиотеки и любители на полѣзно и забавно четиво, ще намиратъ потребното подъ най износни условия.
Правя отстъпъ 10%, който купи за повече отъ 10 лева
Въ книжарницата ми се намиратъ всички издания на г. г. Е. П. Христовъ отъ Търново, и Хр. Г. Дановъ отъ Пловдивъ и др.
Намиратъ се продаватъ всички книжа за градскитѣ и селскитѣ общини и др. учреждения, като входящи, изходящи, расписки, описи и пр.
1—16—1

Срѣдство за младоидеалистическо обогатяване.
Отъ падането на младоидеалитѣ, обитѣ кметове въ околията ни безъ ка на партии, получаватъ и продължаватъ да получаватъ постановления отъ постоянна комисия за нѣкакви неопределени израсходвани суми, които напредни общин. кметъ по изпълнителностъ и по екзекутивностъ отъ съдебно-приставъ начинъ е събрана извѣстна отъ самия съдебенъ приставъ, обаче постоянната комисия не признава той разходъ защото нѣмало подробенъ списъкъ кой кой сѣ броени паритѣ... Другъ куп една печка за 6 лева съ 5 кюнка, да не му се признаватъ, защото нѣмало дневни цѣни на кюнковетѣ; третия изплатили срѣщу расписки, за нѣмало трѣбователни вѣдомости, манието на личния съставъ на служба, сега имъ се искатъ подобни да работятъ, или же да внесатъ сумитѣ!!! Отъ служащитѣ отектветуватъ не само кждѣ, други по каприции не се подписватъ трѣбователни вѣдомости си взематъ обратно расписки... и платили наемъ на зданието, гдѣ работѣвало общин. управление, но нѣмало прѣписъ отъ контракта, имъ се обратно сумата: пети по разпорѣбието на сѣщата комисия броили суми за благотворителни цѣли, но имъ се признава разхода за правни редовенъ; шести платили за нѣколко споредъ параграфа на разпорѣбието си бюджети, сега не имъ се признава пр. и пр. неразбрани постановления които бившитѣ, или сегашнитѣ

кметове трѣбва да дадатъ обстоятелствени обяснения и разяснения, придружени съ нови документи, ако не искатъ да броятъ сумата...
Ний не сме противъ водянето на строго, точно и редовно счетоводство въ селско общинскитѣ управления, но поводъ да въставаме противъ тая аномалия на комисията ни даде възмутителнитѣ дѣйствия за уреждането на подобни постановления отъ нѣкои младоидеалисти тукъ и въ гр. Варна. Знае се, че постоянната комисия е още въ ржцѣтѣ на младоидеалитѣ на чело съ прѣдседателя на окр. съвѣтъ Г-нъ Перлинговъ, за когото, както и за други ще има и да поговоримъ.
Екизченския общ. Кметъ Халилъ Мустафовъ, Радославистъ отъ турско врѣме, бившъ народенъ прѣдставителъ въ блаженнитѣ врѣмена на младоидеалитѣ, постоянната комисия го обявила за неиздѣлженъ прѣдъ общинската каса на сума около 1400 лева за неправилно израсходвани суми, или съ нередовни (неформенни) документи израсходвани суми. Халилъ, щомъ получава постановлението, отива въ Варна, срѣща се съ Перлингова като прѣдседателъ на окржния съвѣтъ и адвокатъ и му поисква съдѣйствието, да му се поправятъ сметкитѣ и се изкара чистъ и непороченъ. Перлинговъ го запитва: „нашъ ли е сега Екизченския общин. съвѣтъ?“ — Да, отговорилъ Халилъ, нашъ е. „Тогава ще ми бройшъ 200 лева за труда (?) азъ ще оправя тия нередовности още сега, до като съвѣта е въ наши ржцѣ“. Халилъ нѣмало що да върше, съгласилъ се да брой 200 лева Г-ну Перелингову, за да направи потребното, да го обяви комисията за чистъ и издѣл-

женъ. Следъ условieto за възнаграждението, знаете ли Г-нъ Перлинговъ какво е извършилъ?! — Далъ на Халила една черновка за постановление, по която го задължилъ сегашния общински съвѣтъ да направи друго постановление за удобрение на всичкия разходъ и да моли постоянната комисия да обяви Халила за издѣлженъ, като признае, разбира се, че всичко израсходвано отъ него, като кметъ, е законно и одобрено отъ съвѣтницитѣ...
Владимировскитѣ общ. кметове Янко Иванчевъ и Андрей Костадиновъ сѣщо биле обявени отъ комисията за неиздѣлжени съ по нѣколко стотини лева прѣзъ общ. каса, за уреждането на които, първия далъ 80 л., а втория 120 лева на бившия ни младоидеалистически началникъ С. Поповъ (добъръ приятелъ) на Илия Кировъ, членъ въ постоянн. комисия, и — на г-нъ Перлинговъ), и се осигурили, че следъ това комисията ще имъ прати друго чисто постановление, че всичко е законно израсходвано и редовно извършено...
Ний знаемъ, че въ постоянната комисия се подвизава за счетоводителъ едно „сойчелибералче — социалистче“, и възможно е да гледа на нѣщата идеално, или по внушение калъпи тѣй изобилно постановленията но не разбираме, защо постановленията носятъ подписитѣ на Г-нъ Окр. управителъ, за което по вече отъ сигурно сме убѣдени, че нито се поглежда, нито се участвува при произнасянето отъ „Сойчето“ за нередовноститѣ на кметоветѣ и при написването на печатнитѣ постановления.
Ако по-горния начинъ се уреждатъ нередовноститѣ на общ. кметове съ нови постановления отъ сегашнитѣ общински

съвети, които се одобряват всичките извършени от бившия им кмет разходи. защо става тогава това експлоатирание? Или се иска нѣкой честен човѣкъ за въ бъдаше да не влѣзе на кметска длъжност... Ако казваме съ едно диво постановление на общин. съветъ, по стоянната комисия измѣнява своето, то защо счетоводителя, на заедно съ него всички подписавши постановлението не си отворят очитѣ и видятъ, че при всѣки годишен отчетъ за всѣка отдѣлна община и всѣки отдѣлен бюджетъ, общинскитѣ съвети прѣглеждатъ всичко изразходвано от кмета си и ако не намѣрятъ нередовности, **поставяватъ**, че всичко е законно и споредъ бюджета и правилника е извършено; безъ подобно постановление не се праща никъдѣ отчета. Това като се знае и като се заповѣдва отъ самия правилникъ за счетоводството и тѣ доводството на селско общин. управление, да се прѣглежда всѣко бюджетно упражнение всестранно отъ общ. съвети и се държатъ постановления за редовност мислимъ всѣки ще се съгласи съ насъ, че цѣльта на нескончаемитѣ постановления, издавани отъ пост. комисии противъ кметовѣ е експлоататорска, и че това се върши, вижда се, да можатъ пакъ младоидеалитѣ да се отхранватъ на грѣба на „милиа“, за когото тѣ жално плачатъ, до като поне и постоянната комисия е въ тѣхни ръцѣ.

Като излагаме горнитѣ факти, които нуждающитѣ се могатъ да проверятъ когато и където искатъ, ний се обръщаме къмъ Г-нъ Окр. Управителъ да разпореди щото, когато единъ пакъ съветъ се е произнесълъ, че известни дребни разходи сж редовни и правилни и съ тѣхно съгласие и удобрение сж извършени, за която цѣль сж държали постановление, което е приложено къмъ годишния отчетъ при всѣки общ. бюджетъ; не трѣбва да позволява да се издаватъ никакви постановления, освѣнъ ония, чрезъ които се констатирва явно злоупотрѣбление, и само тогава младоидеалитѣ ще се лишатъ отъ незаконно обогатяване, а общин. кметове, бивши и настоящи, нѣма да си даватъ спестената пара никому и нѣма да губятъ време да се разправятъ съ дълги и безвъздаржатели постановления.

Ний още знаеме, че отъ като почнаха тѣ необмислено да се фабрикуватъ подобни постановления отъ постоянната комисия, почти всички кметове си угладиха смѣткитѣ, защото е нѣмало злоупотрѣбление, като само останаха лишени отъ нѣколко работни дни и отъ нѣколко грѣшни левчета за *поправителитѣ на постановленията* . . .

Ще се повърнемъ по тоя въпросъ.

Гробищата изъ Добруджа.

Гробищата по Добруджа прѣди 1894 г. имаха изгледъ, като че е минада по тѣхъ непрятелска войска. Безъ никакви огради бѣха оставени на произвола на добитѣка, който тѣпчеше гробовѣтъ за буйната имъ растителност, обиталища на селскитѣ кучета, които ненаказали често изравиха скорозаровения трупъ, изпочупени надгробни плочи отъ момчетитѣ на селото, унищожени дъсчени кръстове и пр. Съ приказа на Г-на Варненский Окр. Управителъ отъ 1896 г. съ който заповѣдаваше оградяването на гробищата; това зло до нѣде

се отстраня. Тѣ се оградиха съ каменни зидове, ако и на по вечето мѣста да не се доградиха. Слѣдствието отъ оградяването бѣ: православната жена почна редовно да пали свѣщцата и кандилцето на гроба, почна се по честото имъ посѣщаване отъ роднинитѣ на умрѣлия въ известни дни, като задушница.

Посѣтителъ по дълго време остава вече при гроба да оплаче почившия, защото и зидо го запазва вече съ вѣтъра и слънцето. Съ щеника съ охота изпѣва нужнитѣ трѣби, защото нѣма що да го смущава. Почитателитѣ на покойния нравствено се считатъ отплатени къмъ него, тѣ като всѣки приносъ на надгробното мѣсто го заварва уцѣлѣтъ и добръ запазенъ. Появи се желанието и се тургатъ надгробни плочи съ тѣхнитѣ надписи. Какво желание! Това е вродения инстинктъ у човѣка да отрупа гроба съ цѣфта, да запише на камѣка днитѣ на рождението и смъртта, името и фамилията на покойника, да опише живота му, подвигитѣ, добродѣлитѣ му, да постави образа му, да го ъзѣбе и отрупа съ слова; да покаже и на другитѣ, които сж днесъ въ свѣта и на ония що ще дойдатъ подирѣ му, че е съществувало такова лице и че то си е имало своята история. Това нарѣкохме инстинктъ у човѣка. Да, инстинктъ е, защото тѣ е човѣкъ днесъ, тѣ е било и въ миналото. По саркофазитѣ, изкопани при Троя на борцитѣ подъ Троя като на Александра Великий и неговитѣ полководци, се вижда нагледно по издѣлбанитѣ образи на излично изработената гробница войницитѣ всадници въ боевъ порядъкъ — облѣклото имъ, цѣфта на това облѣкло, оржието и припаситѣ имъ, самитѣ образи на участвуещитѣ въ историческото сражение и до нѣде позицината. Тия гробница сж живата история на тая епоха. Въ Египетскитѣ надгробни камѣне съ тѣхнитѣ образи и ероглифи се вижда днесъ ясно послѣдователната смѣна на фараонитѣ и частичната история за прѣзъ всѣко царствование. Въ надгробнитѣ камѣне, остали отъ Славния Римлянинъ, който най-много паметници е оставилъ за себе си и величието си, освѣнъ това, което се чете, по другитѣ надгробни на другитѣ стари народи, по неговитѣ монументи се четатъ високи изражения на мисълта, посвѣтени на любимаца, доста характеристични обикновенни любими изрѣчения на самия покойникъ. Като четемъ това днесъ, ний се въодушевляваме отъ високитѣ мисли на този славенъ народъ. Разбираме неговитѣ понятия за живота, цѣльта на живота му, неговия вкусъ и наклонностъ къмъ ползното. Въ Добруджа плуга често е откривалъ цѣли гробници отъ Римското завоевание, добръ изработени съ пепелнитѣ останки въ прѣстени сѣдове, съ прѣстенитъ на умрѣлия и др. Много каменни плочи сж открили тѣ и отъ Византийскитѣ врѣмена, и кръстове, спомѣни отъ Българското старо царство.

Така започнато дѣло отъ бившия ни Окр. Управителъ, Г-нъ В. Поповъ, който вѣроятно се е въодушевлявалъ отъ прѣбрасната и благородна мисълъ да спомогне за спазването тѣзи паметници за бъдащето, защо сегашния ни у-лъ да не се погрижи да доизгради тѣзи гробница, (въ Добруджа камѣнитѣ сж въ изобилие) като заповѣда височината на зидовѣтъ да не е помалко отъ 1⁴⁰/₁₀₀ метра съ единъ входъ отъ врати. Ако се чака частната инициатива да стори това, то у насъ за дълго време не ще се постигне. Ако Г-нъ Управителъ се нагрѣби и сполучи за оградяването добръ на тѣзи паметници, самъ приживѣ си създава най-добрия паметникъ. Ще дойде време слѣдъ въкъ два потомцитѣ ни по надгробнитѣ камѣни да прослѣдитъ цѣлата си

фамилия, годишнитѣ на ражданията и смъртта на прѣдѣлитѣ си, занятieto имъ, забѣлжителнитѣ дѣла отъ живота имъ, ще се ълѣзва измѣненитѣ въ рѣчта, ще виждатъ скульптурата. — каменодѣлнето на вѣка, прочитатъ историтѣ на миналото, прѣсна цѣлната свѣтлина като на настояще. Прѣнека се потрудимъ тѣзи паметници за бъдащето потомство да ги запазимъ, за да не дадемъ поводъ да ни обвини въ нехайство и невѣжество.

И. С.

МѢСТНИ

Развива дѣятелностъ. Градския ни М. Ташо Ивановъ, въ надвѣчернето на паданията е почналъ да развива грѣскава дѣятелностъ поправитѣ на улицитѣ изъ градътъ ни. Така нуждни принадлежности, за улицата, която мѣва край къщата на секретаря му А. Тодоровъ оная — край циганската махала — кадетъ къщата на любезния ни кметъ.

Идете слѣдъ това, че го обвиняватъ въ добросъвестностъ, бездѣятелностъ и най-сетѣ бламирайте . . .

Грозно зрѣлище представляватъ лозите градското ни землѣще. Като че не наблизана доберь, а прѣдставляватъ като че се намиратъ въ Мартъ мѣсець и принадлежи да се рѣже подготвятъ за новъ плодъ . . . листата имъ капали, почернели, а грозди за лѣкъ не можатъ се намѣри. Повечето отъ съгражданитѣ на прѣскаха съ прѣхваленитѣ прѣскалки противъ роноспората, но никаква почти полза, всичко горѣло; предполага се, че идущата година ще то отъ притѣжателитѣ имъ ще ги оставятъ работени.

Види щемъ дали даждията имъ, подобни недоборитѣ, ще се събиратъ въ натура.

Селини — земледѣлци, прѣстигнали въ дѣтъ ни разказватъ, че държавнитѣ бирници нищо не се спиратъ за събирането даждията, ти на всички земледѣлци-дѣлжници за м. п. пѣкъ и др. недобори, биле секвестирани класъ кръсцитѣ на неовърханитѣ се още зърнени вѣдения, а това що се намѣри причистено хамбаритѣ, се продава съ неимовѣрна ниска. Сега вече и най-заслѣпени демократъ поше мораториума за землѣлцитѣ не е за нищо, освѣнъ да усигори държавата земавка, а какво ще стане слѣдъ 1 и Октомврий единъ знае. Ний на врѣмето си много сполучливо произнесохме за като каква полза мораториума принесе на земледѣлцитѣ, и каква на есна и всичко каквото писохме по тоя въпросъ се сбѣ.

Прѣстѣнъ. Контролѣра при тукашната ледѣлѣска каса, Г-нъ Христовъ е прѣмѣстенъ сѣщата длъжностъ въ Силистра; на негово мѣсто е прѣмѣстенъ контролѣра отъ Силистренска са Г-нъ Б. Поповъ.

Скандалчета. Отъ какъ въпроса за рабнето на младоидеалния ни Общ. Съветъ, е тѣ на дневенъ рѣдъ, общинскитѣ служащи почти ка вечеръ произвѣждатъ скандали, било въ шнитѣ домове, било изъ кръчмитѣ. Ний мислимъ, че това не говори никакъ добръ за шефа на ни управление, затуй го поканваме да посвѣдитѣ на развилнитѣ му си подведомствени щото отъ какъ всичко младоидеално е на скандали изъ градътъ не се чуваха; сега сж че ще ги извадятъ отъ общинската транспартиратъ, та какво ли ще стане, като ги извади. Вижда се врѣмената отъ 1896, 97, 98 год. а жиха . . . пусти службогоним, нѣма да се равятъ . . .

Итион отъ съгражданитѣ ни зловиждатъ Г-на М. Абаджиева, за гдѣто той като стамбистъ, на послѣдѣкъ по всѣ линии хвали — доидеалитѣ, като и въ Народното събрание ралъ противъ дѣчанието подъ сѣдъ В. Радовъ и компания . . . Съобщаваме на подобни съграждани, че Бай Моно не можа да иде тивъ радоставиститѣ, защото той най-много ше прѣзъ 1899 г. да се избиратъ за дѣл Арсеневъ, Моичо и Халилъ, а това като се нѣма сега защо да му се зловижда . . .

Свадби въ Идъза Ньоншъ. На 24 м. м. станали въ идъза три свадби: принцеса Хадиджидъ съ Васифъ Бей, Принцеса фениме съ Галибъ бей Принцеса Емине съ Мехмедъ Бей, а на 29 сѣщий въ четвъртъкъ е станало обичайнитѣ окончателни церемонии, както и тържествата.

Бирето В о I f съобщава отъ Пекинъ, че окончателния протоколъ за мира, подписанъ отъ китайскитѣ пълномощници на 25 миналий.

Работнически пенсии въ Русия. Съ Императорски указъ се узаконява нарѣдбата — за даване пенсии на поврѣдени, или заболѣли и стари работници. Работническата пенсия по аналогия на чиновническитѣ пенсии, ще се прихвърля и на малолѣтнитѣ дѣца на работницитѣ, слѣдъ смъртта на тѣхнитѣ родители. Тая нарѣдба скоро ще стане окончателна, като ще се облѣче въ формата на законъ. Работата се касае до работницитѣ въ предприятията рѣководени отъ правителството. Цѣлата руска преса отдава голѣмо значение на тая вѣрка, защото слѣдъ като захвачатъ да се пенсионираатъ работницитѣ въ държавнитѣ рудници и др. заведенія, не ще бѣде мъчно да се пристъпи къмъ една нарѣдба която ще накара и частнитѣ господари да варѣдятъ пенсии за работницитѣ си. Отъ подробнитѣ правила за работническитѣ пенсии, се вижда, че въ нѣкои отношения пенсиятъ на работницитѣ се поставятъ на по добра основа, отъ пенсиятъ на чиновницитѣ. Отъ това се разбира, че участъта на работницитѣ, може да се подобрява и ще се подобрява и *безъ онекуството на червено то знаме.*

Руския Царъ Николай II-а е издалъ указъ, съ който се позволява, безъ никакви предварителни условия, на всѣки Българинъ и Черногорецъ, да може да постѣпва въ което и да било военно училище въ Русия.

Въ Русия се правели сериозни приготовления, за въ случай на избухване революция въ македония и тя щѣла да бѣде готова да възбрани всѣко чуждо нахлувание въ тая славянска провинция. За избѣгване обаче на нѣкое сериозно избухване на революция въ македония, царя въ връжъ на свиданието си съ Германския императоръ Вилхелмъ II-й, съ Английския кралъ Едуардъ VII и съ предѣтатели на френската република г. Лубе, щѣлъ да направи предложение да дадѣтъ и тѣ пълното си съдѣйствие, за свикване единъ европейски конгресъ, въ които да присѣдствуватъ и представителитѣ на Балкан държавици, за даване на Македония автономно управление подъ суверенството на Султана. — За предварителното съгласие на Австрийския Императоръ францъ Иосифа по тоя въпросъ, Царя билъ съжелявалъ, че не му било възможно сега да се срѣщне съ него но че щѣлъ да испрати канцлера си г. Ландорфа въ Виена веднага слѣдъ завръщанието си въ Петербургъ. Дано се осъществи това свѣто намѣрене на Николай II-й.

Пакъ комплотъ противъ Султана. Явивать отъ Цариградъ, че Мухидинъ бей, чиновникъ въ Министерството на външитѣ дѣла и Суби бей чиновникъ въ министерството на просвѣщението биле арестовани на 22 того по политически причини.

Арменската патриаршия поиска на 23 того отъ идъза помилване на нѣкой арменци осѣдени за политически престѣпления. Идъза отказалъ, но въ замѣна на това искание, биле наградени съ ордени нѣколко духовни представители на патриаршията въ провинцията?!

Единъ Английски патрулъ състоящ се отъ 25 души идящ отъ Оудтеорнъ билъ изненаданъ отъ Буритѣ, командири на патрула и двама войници можели да избѣгатъ, трима войници биле убити и четири ранени, останалитѣ се придали, но Буритѣ на 26 м. м. ги пустили на свобода, слѣдъ като имъ взимали кѣтѣва за неутралностъ.

По причина на Френско-туркитѣ недоразумения, заповѣдано е отъ портата на Турския посланикъ въ Парижъ Мюнриъ бей, да се завърне въ Цариградъ.

Портата на 3-й того е испратила една окръжна заповѣдъ до всичкитѣ воени съ което имъ се заповѣдало да упражняватъ пълна справедливостъ къмъ населението *безъ разлика на вѣра и народностъ*, да локализираатъ всѣка случка, която би могла да се повдигне отъ буйствующитѣ елементи противъ общественния редъ; да избѣгватъ несправедливостта и преследванята и да дѣйствуватъ съгласно законитѣ. Въ заповѣдта се прибавя, че

всѣкой чиновникъ, който дѣйствува противъ тия заповѣди ще бѣдѣлъ строго наказанъ?!

Австрийския посланикъ въ Цариградъ Г. Баронъ Каличъ, на 3-й того придалъ на портата една нота, въ която истъквалъ, че отъ нѣколко мѣсеци насамъ биле констатирани кражби на стойността, отъ Австрийскитѣ пощенски чанти презъ врѣме на принасянието имъ отъ чиновницитѣ на Турската поща, отъ Солунъ до Зибивча, на Срѣбската граница, и заявилъ че държи за това отговорна Администрацията на турската поща. Нотата съобщава, че Австро-унгарското посолство си запазва правото да вземе нуждитѣ мѣрки за да усигори прѣнасянието на пощенски чанти мѣжду Солунъ и Зибивча.

ДОПИСКИ

До Господина
Редактора на в. „Добруджанецъ“
Бесподлинъ Редакторе,

Става вече нѣколко пѣти се пише въ издаваемитѣ се тукъ вѣстници за нашия тукъ пазителъ на горското дѣло Г. Добришко — Балчишкий Лѣсничей Ст. Петровъ, като се посочва и на много негови упущения и нередности по службата както и на нѣкои дръбнави злоупотрѣбления, обаче незная защо до сега не се е позаинтересувало Почитаемото министерство на търговията и земледѣлието да провѣри до колко сѣ тѣ истински, та ако се установи отъ двѣтъ едно, да улови виновния за ухото и го постави на приличното му мѣсто.

Една ревизия отъ Специаленъ Чиновникъ въ министерството е достатъчно; стига само да му се попримедатъ дѣлата, разсѣдватъ на самѣ стражаритѣ, както и нѣкои други незаинтересувани лица, и ще се установи не само всичко писано за него, но нѣщо повече даже, което е невъзможно да знае едно вънкашно лице. Тогава вѣрвамъ, че не само увольнение отъ служба, но и ще посѣдне на подсъдимата скамейка.

За да не се състави понятие отъ читающия свѣтъ, че писущитѣ тѣхъ редове въ казанитѣ вѣстници отъ злоба къмъ Г-на Петрова изтъкватъ прѣдъ обществото факти невѣрни и доноснически само за нѣкакво отмъщение къмъ него?! Азъ като гражданинъ незаинтересуванъ въ нищо, сътохъ за нужно да задамъ Г-ну Петрову слѣдующитѣ въпроси по негови злоупотрѣбления, които ако счита за оскърбление и невѣроятни нѣка заповѣда и поиска удовлетворение чрѣзъ сѣдъ:

I Съ какъвъ н-ръ и дата обявление или писмо е внесълъ полученитѣ отъ Горскій Стражаръ Георги Христовъ пари, които Христовъ е конфискувалъ въ разни врѣмена въ града отъ осемъ души селяни дървари имената на които за сега примѣлчавамъ, които нали ако бѣда закононарушителни трѣбваше да имъ се съставятъ актове и се изпатятъ надлѣжно заедно съ сумитѣ?

II Какво и колко възнаграждение е платилъ на горскитѣ стражари Ст. Христовъ и Нв. Писаровъ, за гдѣто имъ е издилъ коньтѣ по цѣли мѣсеци? а тѣ принудени да го чакать въ града, бездѣлничать и се скитать по кафенетата и кръчмитѣ, а участъцитѣ имъ оставать въ произвола на бравитѣ; Така ли се пазятъ горитѣ?

III Какво възнаграждение е платилъ на адютантината си гор. стражаръ за гдѣто прѣзъ мѣсецъ юний т. г. прѣзъ забранено врѣме му е убилъ една гургурица въ с. Ени махле и чель ли е той чл. 3 отъ закона за лова, който подобни ловци прѣстѣдва?

IV По негово искание ли е опрѣдѣленъ държавний пѣши гор. Стражаръ на Токчиларскій участъкъ, да му глѣда и храни кобилата на реквизиция въ с. с. Токчиларъ и Ша-

хиларъ и такова ли е назначението на скитѣ стражари?

V Съ колко и какво възнаграждение останалъ доволенъ горскій стражаръ Д. Андрѣевъ, за манесения му отъ Г. Петровъ при изпълнение служебнитѣ му обязанности, на когото ранитѣ още личать? Да би работата се е изгладила съ нѣкое пошнее, или за гдѣто му е разрѣшилъ отпусъкъ?

VI Съ какъвъ №-ръ обявление и три пушки сѣ онии продадени ужъ на отъ лѣсничейството още прѣзъ мѣсецъ за 6 л. и 30 ст. а тѣкмо сега да се рѣси отъ горскій стражаръ Г. Христовъ давателния листъ, на комисия (Гл. Бире Гр. Кметъ и градски глашатаи) за подписание, които защото не сѣ участвували въ га, и защото извѣстие нѣмать кога ги е давалъ, отказали да подпишатъ? Толко сѣ негодни пушкитѣ та тритѣ продадени 6 лева и нѣколко стотинки, и защо до не сѣ изпълнени формалноститѣ (подпишавателния листъ и протокола) за да сумата надлѣжно?

VII Назначението на лѣсничей Г. Петровъ е да ходи по селата за агетация или да размножава пари и урѣжда въ по горитѣ? и кой му е далъ право да гдѣли за общинско сѣчище на с. Надъ Държавната гора въ мѣстността „Пити“?

VIII Какви ли са аджеба тѣжитѣ престѣпления на уволнитѣ въ единъ денъ колко горски стражари когато е билъ въ трезвеностъ въ с. Кара Башлий, а по заповѣдъ № 55 написана на 22 Августъ уволнилъ само двама отъ 15 сѣщий мѣ като повечето отъ тѣхъ сѣ съ многочислѣнство и сѣ доказана способностъ по вече даже отъ самий имъ пачалникъ не би да се е боялъ, че тѣ му иска кирливитѣ ризи на лице.

IX. Истена ли е, че като поръчалъ писаря си-гор. стражаръ, че тия стражари уволнени да предадѣтъ нему, той дезертиръ въ околия? и прѣзъ Семизъ алъ е замъ за Варна, като е обещалъ на Семизъ жителъ Димитръ Добревъ за завежданне въ Варна и обратно-възнаграждение въ пари-една горска служба, който и усъдумата си; като при завръщанието си гдѣначи за общинскій стражаръ въ Кадѣ община и му обещалъ, че слѣдъ нѣколко на ще уволни нѣкого отъ Ай-ормански манскитѣ общински гор. стражари и прѣмѣсти тамъ, защото селото му падърайона на тая община; и за огивание въ Варна имали отпускъ разрѣшенъ отъ то си Началство?

За сега толкова, по сетне още; а чакамъ да вида какъ ще поглѣдне въ началство и тогава ще продължа.

Съотлично почитанъ
Единъ „Горо-Любецъ“

Б. Р.) Даваме мѣсто на пастояща не съ нѣкой лоша цѣлъ, къмъ Г-нъ Петровъ защото въ редакцията ни има свѣтъ че почти всички служащи по горското въ околията ни, пристрастно си вършатъ жеснитѣ работи, и намъ като публиченъ свѣщевъ дълъгъ ни се налага, да искъ истинскитѣ виновни на лице, и получать ветвствующето наказание.

Името на дописника е на располона нуждающитѣ се отъ него.

Отговорникъ: В. Колевъ

Печатница Д. Тодоровъ С-је Варна

Всичко по се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията му. г. Добричъ ул. „Тотев“

Тариф за публикация: за 1 кв.д. сантиметръ на I стр. — 10 ст. на IV „ — 10 ст. За прѣставки и др. обявления на IV страница по 3 ст. на дума.

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ
въ Добричката Околия.

Единъ брой 15 ст.

Единъ брой 15 ст.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

ИЗВѢСТИЕ

КОРИЙ МАРКОЛЕСКО
ПРИДВОРЕНЪ ФОТОГРАФЪ

Негово Ц. В. **ФЕРДИНАНДЪ I.**

Пристигна тука и ще прѣстои само ко дена.
Келаящитѣ да се фотографиратъ нека отнесжтъ лично до него въ домѣтъ на **КРЪСТЮ СИВКОВЪ.**

Добричъ, 5 септември 1901 г.
2—15—2

КНИЖАРНИЦА
на **АВРАМЪ П. ГАЧЕВЪ**
въ Добричъ, срещу градската община

Само въ моята книжарница се намиратъ:

- I. Всички учебници за класнитѣ и основнитѣ училища;
- II. Всички ученически помагала;
- III. Всички канцеларски принадлежности и
- IV. Всички излѣзли на Български книги за прочитъ.

Въ книжарницата: ученици, учреждения, библиотеки и любители на полѣзно и забавно четиво, ще намѣрятъ потребното подъ най износни условия.

Правя отстъпъ 10%, който купи за повече отъ 10 лева

Въ книжарницата ми се намиратъ всички издания на г. г. Е. П. Христовъ отъ Търново, Хр. Г. Дановъ отъ Пловдивъ и книжарницата „Наука“ Габрово и др.

Намиратъ се за проданъ всички книжа за градскитѣ и селскитѣ общини и др. учреждения, като входящи, изходящи, расписки, описи и пр.

2—16—2

Съобщаваме на г. г. абонатитѣ си, че **Коста Еневъ** отъ градъ Добричъ, е страторъ на вѣстника ни. Той е на и да събира абонамента и да за-вѣща абонати.

ИЗВѢСТИЕ.

Съобщаваме Г. г. ницитѣ на покойния Ангелъ Каба отъ г. Добричъ, че пълномощното отъ покойния ми мъжъ и баща, **Алексъ Момовъ** отъ гр. Добричъ е вѣта на покойния, само по себе си нѣма никаква валидность; така, напрѣдъ **Алексъ Момовъ** нѣма ни-права, било да събира земанки, било по масата на това наслѣдство. Въ дължницитѣ извърши за смѣтка мина, или за наша смѣтва, каквато операция съ **Алексъ Момова** ще е за недѣйствителна.

Съобщаваме за знание на инте-нитѣ се, понеже имаме свѣдения, **Момовъ безъ никакъвъ срамъ про-валъ и слѣдъ смъртта на покойния миначи съ общитѣ ни имоти.**

щанията и тѣхнитѣ ограничения и даже семейния животъ. Економическата свобода е подъ кракъ, а економическитѣ уроци по економическата философия сж захвърлени като непотрѣбна вѣщъ. Вчера мораториумъ, днесъ правилници за каситѣ, утрѣ закони за челяднитѣ имоти, за земе-дѣлчески общински хамбари, за земе-дѣлческа машинария за, за и за... Ста-нало е заразителна болѣсть, че не е ос-тало почти съсловие да не търси държав-на протекция, привилегия или субсидия. Нѣма да е чудно, ако се отива по този наклоненъ пѣтъ, слѣдъ врѣме да се поиз-ка отъ мнозина грижата на държавата да имъ доставява и прѣдставлява утрѣшния: обѣдъ, облѣкло и пр. и пр. По добръ ще се разбератъ хората около в. „Земледѣ-ческа защита“, които първи и най-много претенции явяватъ за държавна опека; ако дигнитъ явно знамето на социализма, прѣпоръчатъ и поизкатъ комуната. Един-ствени социалъ — демократическитѣ партии сж, които мислятъ и дѣйствуватъ въ смисълъ, че до като настане тѣхното царство, до тогава трѣбва да се изка по-стойно за всички и за веѣкъдѣ държав-ното покровителство, което по-скоро ще отвори вратитѣ на ожидаемото имъ цар-ство. Тамъ е злото, но то е днесъ цѣла истина. Такива хора не искатъ да знаятъ що е индивидуализмъ, надпрѣварване (конкуренция) и економическа борба; но има и други, които постоянно въ своитѣ несполуки викатъ за държавна протекция. Тѣ въ своето малодушие, поради лѣно-стѣта и некадърността си сж убѣдени, че държавата всичко може и все отъ нея чакатъ. Искатъ държавата да имъ под-сигори економическитѣ интереси и удов-

летвори нуждитѣ имъ. Но въ състояние ли е държавата да направи всичко това и не ще ли послѣ тъкмо противното на туй що се гони да се постигне? Исака се и се създава законъ за челяднитѣ имоти, но съ него се убива кредита на земе-дѣлеца. Дава се привилегии на земе-дѣлческитѣ каси, но гдѣ сж паритѣ да мо-гатъ да задоволятъ всѣкитѣ нужди на селянина — земе-дѣлецъ, и ако ги има, да прѣдположимъ, то колко години ще утратятъ, понеже материалната гаранция ще се изплъзне отъ рѣцѣтъ на земе-дѣлческитѣ каси, за да станатъ челядни. Из-ка се прѣди нѣколко врѣме отъ Варнен-скитѣ граждани наркъ на хлѣба въ града имъ. При нарка кило то на хлѣба бѣ 20—25 ст., отмѣни се нарка и подъ силата на конкуренцията, хлѣба спадна на 10—15 стотинки единия килограмъ. По напредъ гражданитѣ вѣроятно сж мислили, че хлѣ-ба на фурнаджитѣ не изнася по долѣ отъ 20 ст., но сетнѣ излѣзе противното.

Исака се и се създаде законъ про-тивъ незаконната лихва и се прие мак-симумъ 12% год. и се вѣрваше, че лих-вата не може да бѣде по долѣ или по горѣ, а тя съществува отъ 8—20 па и самата държава за нуждитѣ си плаща по-вече отъ 16% лихва год. Отъ всичко горѣизложено и много още примѣри ще се увѣри веѣки, че държавата особно въ сегашно врѣме въ много случаи при. економическо-общест-вентѣ интереси е безсилна да направи и прѣдприеме нѣщо полѣзно за земе-дѣлцитѣ, освѣнъ ако имъ намали даждията. Частнитѣ и съсловни интереси се най-до-брѣ защитаватъ отъ частнитѣ лица и съловия. Въ много случаи държавата не трѣбва да прави това, защото ще поврѣ-

Добричъ, 6 Септември 1901 г.

Съ почитание:
Наслѣдницитѣ на
Ангелъ Каба Ивановъ.

Добричъ 15 Септември 1901 г.

настоящемъ въ ръководящитѣ еки крѣгове и началници на ин-ни котерии, прѣобладава течение-държавния протекционизмъ. Изка-странение дѣйствиата на дър-всичкитѣ области на общест-економическия животъ въ произ-разпрѣдѣлението, кредита, пла-

РАДОСЛАВОВИТЪ ШУМЕНИ.

(продължение отъ брой 7)

НАДЗИРАТЕЛЪ ПО ДЕСЯТЪКА

№ 2

19 април 1900 г.
с. Владиа.

До Господина

Ловчанский Окръженъ Управителъ

Р а п о р т ъ

Съ настоящето си честь имамъ Господине управителю да Ви донеса слѣдующето: кмета въ с. Владиа настоятелно иска да си даде оставката на 23 того, по причина на малката му заплата, въ този случай той щомъ си даде оставката на първо мѣсто ще се възползува опозиционера Ст. Христовъ, който е членъ въ сѣвѣта, и безъ Деко Найденовъ той (Стоянъ) много лѣсно може да влине сѣвѣта и ще бѣде избранъ за кметъ, обаче за да се не допустне това трѣбва или заплата да се повиши на Д. Найденовъ за да си не дава оставката или да се дѣри случай да се отстрани отъ да е членъ въ сѣвѣта Стоянъ Христовъ та на негово мѣсто за членъ въ сѣвѣта да влѣзе писара Стоянъ Тепавски, който иде по редъ на гласовѣтъ, който (послѣдний) непременно ще бѣде избранъ за кметъ, понеже въ случая той ще влине въ сѣвѣта.

Това Ви съобщавамъ, господинъ управителю, за знание и да се направи Вий, както благоусмотритѣ.

Надзирателъ: *Ив. Колевъ.*

(Б. Р. Вижда се той Надзирателъ е снемалъ номоне отъ общ. членове и кмета).

До Господина

Ловчански окр. управителъ

Господинъ Управителю,

На 4 того бидохъ повиканъ отъ господина Министра Радославова, да се явя въ София, слѣдъ явяването ми бидохъ назначенъ отъ господина Министра въ с. Албаница, Тетевенска околия Албалийски участокъ надзоръ надъ контролоритѣ по десятѣка, (Б. Р. аш-колсувъ), който ми придаде пакетъ до Тетевенския окол. началникъ, който придадохъ и се завърнахъ въ участка си, господинъ Министръ ми даде наставления да донесамъ Вамъ и на околийския началникъ, кои отъ околитѣ села сѣ противъ десятѣка а правителството (Б. Р. ами нали за туй ти се плаща). Моля отъ Ваша страна распорѣжданieto Ви да ми се дадѣтъ по обширни наставления, както за донесенията на противницитѣ, така също и кореспонденциитѣ какъ да ставатъ, частно ли или официално и чрѣзъ кое учреждение, (Б. Р. защо си не питалъ бай си Васили). Отъ обиколката ми която направихъ въ нѣкои общини никой не говори и нѣма расправия както по десятѣка така също и вървежа на правителството, освенъ Митю Марковъ отъ с. Албаница и Василь Ивановъ отъ нашето село Голѣмъ Изворъ, за митингъ се чува слухъ, че щѣлъ да стане въ с. Албаница на Албанишкия съборъ по това нѣма да излѣзе вѣрно, хората си пандисаха, като имъ расправяме, какъ ще стане описванието на ливалитѣ, снопето и т. в., тѣй щото слѣдъ като минатъ контролоритѣ да се опишатъ снопитѣ, земледѣлицитѣ ще се бавятъ сами своитѣ по нивата, защото описванието ще стане много бърже и така всѣки си глѣда сегра работата.

Много попрече на Марковци нашето пристигани и установявани въ Албаница, защото отъ тѣхнитѣ?! като ме видятъ не смѣ-

ятъ да се сношаватъ и отбѣгватъ единъ другъ. Постоянното ми стоени въ Албаница ли ди е или обиколката по селата и то по кои?

26 Април 1900 г., с. Албаница.

Вашъ покоренъ: *Георгиевъ*

За работата на надзирателитѣ

(онитѣ р.). За сѣщинската работа, която отъ надзирателитѣ, се говори въ сѣвѣта само на грима окр. управителю. Търновски управителъ съобщава: „Въ сѣщинскостъ се каже, че отъ надзирателитѣ сѣ бѣ работата само по време на опрѣдѣляване на десятѣчнитѣ контролори и да надзират работата“. Шуменскиятъ управителъ явя надзирателитѣ, само „сегисъ тогисъ сѣ да надзираватъ вземанието на номонето“ ковския управителъ нѣкъ донеса, „че отъ надзирателитѣ не сѣ работили спешно по десятѣка, а сѣ биле распорѣснати да тятъ — да помагатъ въ нѣкои учрѣждения при всичко, че въ послѣднитѣ не е никаква нужда отъ тѣхната помощ“.

Отъ тѣзи, съобщения, обаче, явя че работата, за която се спомянува въ не сѣ ония специални работи, зарадъ сѣ назначени и надзирателитѣ, а сѣ случайно уползотворявани на тѣхнитѣ направени по благоусмотрението на управителю, а може би по исканието на нигѣ финансови власти.

Сѣщинското назначение на надзиратѣ, до колкото може да се схване отъ нѣкои бѣлѣжки, които се повтарятъ въ денитѣ на нѣкои отъ управителитѣ, сѣ — да слѣдятъ движението противъ околната изобило и да докажатъ на административната власть за онова което чуятъ сѣтъ, — съ други думи, назначението на надзирателитѣ е било да шпионстватъ.

Ето и потвърждение на нашия Кюстендилски управителъ, като явя единъ отъ надзирателитѣ по вече време карвалъ въ София, за останалитѣ съобщава: „ако и да биле по участитѣ сѣ сѣ вършили друго, освенъ да слѣдятъ които сѣ за и противъ десятѣка“.

Разградския управителъ съобщава, че отъ надзирателитѣ се занимавалъ съ смислостъ, противъ нѣкои лица, които говорили по закона за десятѣка“. — Усе и на лице, пострадало отъ неговото смислостъ. Русенския управителъ като че надзирателитѣ нищо абсолютно не сѣшили, добавя, че „по усложнявитѣ отъ сѣ сѣ занимавали съ шпионство“. Търновския управителъ явява, че по нѣмание да вършатъ, на надзирателитѣ е било чано да ходятъ измѣжду населението и увѣщаватъ да не ронутъ противъ законъ десятѣка. — Споредъ свѣдѣнията на Шуменския управителъ: „повечето отъ надзиратѣ всѣка сутринъ ходѣли на докладъ въ гавашини окр. управителю, прочутия Марковъ, и сѣ получавали особни заповѣсти то крѣстосвали селата и градоветѣ, сѣ сѣ за тайни агенти на властѣта“.

Сливенския главенъ Бирникъ, съ р. № 3201 отъ 12 Декември м. г. като сѣ на своето началство за вървежа на титѣ по описванието на земнитѣ произмѣжду другото изказва мнѣние — да волниятъ надзирателитѣ, понеже „тѣ имъ задача да слѣдятъ за движението на дѣлческото незадоволство противъ прието закона за земнитѣ произмѣдени тѣй като въ сливенско нѣмало такава

ди тѣзи, които мисли да покровителствува. Много нѣща по идея изглеждатъ лѣсно приспособими, но въ практиката се указватъ несъстоятелни и невъзможни. Дали това е непонятно на началницитѣ (sic) на земледѣлческия съюзъ и на нинѣ управляющитѣ министри? Мисли ли сѣ нѣкогашъ, че законитѣ, които изкатъ да създадатъ за покровителствуване селянитѣ сѣ възможно ползани за селянитѣ, че държавата има срѣдства да направи това и го реализира? Най категорически заявяваме, че не и никога. Но съ общания се залѣгватъ тѣлитѣ, които отъ това биватъ достѣпни депутатскитѣ столове за тѣзи, които сѣ избутали отъ тѣх самитѣ селяни — земледѣлци, които трѣбва да сѣдятъ на тѣх и сами да си защитяватъ интереситѣ; защото само по такъвъ начинъ биватъ тѣ водители на всѣкакви съюзи, но сѣ тѣхнитѣ заплати. Ако хората въ редакцията на „Земледѣлческата защита“ бѣха добросѣвѣстни, истински доброжелатели на земледѣлицитѣ, вѣрни на това, което сѣ общавали и говорили, не бѣха помогнали на сегашното демагогическо правителство, да увеличи тази година поземелния данѣкъ съ близо 200000 лева; защото само съ Забуновскитѣ и Кормановскитѣ гласове се прокара поземелния данѣкъ, а въ другъ се пжчатъ, че защитяватъ земледѣлицитѣ!! Кой е кривъ въ това? Ний не можемъ обвини обществото, което се подмамва отъ нѣкои водители — демагози, които въ опозиция общаватъ златни гори и планини, но като дойдатъ на властъ не могатъ нищо да направятъ и много нѣща за които сѣ писали въ органитѣ си и публично сѣ проповѣждали сега или отричатъ, че сѣ общавали и писали, или же чрѣзъ разни неплодотворни и не приспособими закони и закончета, изкатъ да замазватъ очитѣ на народа, когото тѣй позорно лѣгхаха и съ когото сега тѣй начално се подиграватъ чрѣзъ натуралното събиране даждията (единъ видъ Радославовски ушуръ) чрѣзъ продажбата недвижимитѣ имоти на даноплатитѣ отъ финансовата власть, толкова прочута по своята безсърдечностъ и отжстителностъ, чрѣзъ увеличаване поземелния налогъ (десятѣка), въвеждане мораториума и пр. и пр., закончета, направени само да се каже, че правителството взема инициативата и се грижи за „милиа народъ“, а въ другъ то само се осигурява, безъ да помислюва въ дѣйствителностъ за истинскитѣ нужди на по голѣмата частъ отъ населението.

Ето защо ний заявяваме, че държавната инициатива, не че е безполезна, ако тя искрено си подема, но е даже вредителна въ сегашно време при едно многообщающе правителство, което не може да разбере кои си общанитѣ най първо да реализира, или прѣобрази въ нѣкои закончета, за да изкара себе си прѣдъ народа, че е отстояло (sic) на думитѣ си, и които закончета стоятъ далечъ отъ да помогнатъ на които и да било, освенъ на самитѣ тѣхни вдѣхновители и съставители...

Ще продължимъ тия си сѣждения въ единъ отъ идущитѣ си броеве.

